

[Handelsministeren.]

niske undervisning langt det væsentligste element; men med udviklingen af det almindelige undervisningsvæsen og dets centralisering besluttede man i begyndelsen af 1960'erne at udskille de teknologiske institutter fra den øvrige tekniske undervisning og lade deres virksomhed udvikle sig i retning af de direkte virksomhedsrettede bistandsfunktioner med stigende vægt på direkte og specialiseret rådgivning om aktuelle tekniske og virksomhedsekonomiske problemer og på forsøgs- og udviklingsarbejde i tilknytning dertil.

Jeg vil dog gerne forebygge eventuelle misforståelser i retning af, at enhver form for undervisning skulle være på vej ud af institutternes aktivitetspektrum eller den del deraf, som staten er med til at finansiere. Undervisning er ofte den mest hensigtsmæssige form for formidling af aktuel viden både til virksomhedernes ledelser og til deres medarbejdere, og undervisningsfunktionerne vil derfor vedblive at indtage en betydningsfuld plads på de teknologiske institutters arbejdsprogram; også andre institutter, der modtager finansieringsbistand fra det offentlige, må i et vist omfang ventes at tage undervisningsaktiviteter op eller har allerede gjort det. Vi må netop lægge vægt på, at de institutter, som med statslig bistand giver sig af med teknologisk service, udviser en betydelig fleksibilitet i deres aktivitetsvalg, således at den viden og ekspertise, de sidder inde med, bliver nyttiggjort under alle hensigtsmæssige former.

Men karakteren af den undervisning, der ydes på institutterne, har selvsagt udviklet sig — og bør fortsat udvikle sig — bort fra den formaliserede og mere rutinemæssige grund- og suppleringsuddannelse, som ydes af de egentlige uddannelsesinstitutioner. Institutterne lægger vægt på det aktuelle og problemorienterede, og gennem den størst mulige fleksibilitet i valg af emner og undervisningsformer må de sørge for at have tilbud parat på nye områder, efterhånden som behov for undervisning konstateres, hvilket ofte sker under udøvelsen af andre bistandsformer. Det kan ske ved udvikling af nye kurser, som overlades til andre eller afholdes af institutterne selv, så længe de er aktuelle, og derefter skiftes ud med nye og mere aktuelle. Undervisningen går ikke sjældent di-

rette ind på den enkelte virksomhed eller tilbyder sig under utraditionelle former; f.eks. føres kursusvirksomheden frem til virksomhederne i de lokale områder gennem undervisning i specialindrettede jernbanevogne.

Jeg har opholdt mig lidt ved undervisningsfunktionen, dels fordi udviklingen på dette felt undertiden er genstand for visse misforståelser, dels for at understrege, at man ikke opnår at lægge vægten over på det udviklingsprægede blot ved at lade visse aktivitetsformer falde helt bort til fordel for andre. Det gælder om at udvikle de enkelte aktivitetsformer, så de hele tiden imødekommer de aktuelle behov så effektivt som muligt, og således at der spilles på så bredt et register, som det nu er hensigtsmæssigt i den givne situation.

Selve servicevirksomhedens omfang og antallet af de institutioner, organisationer og virksomheder, som yder denne service, har udviklet sig meget stærkt, navnlig da i det sidste tiår, som på dette område bl. a. har været præget af opvæksten af en kreds af specialiserede institutter omkring Akademiet for de tekniske Videnskaber og støttet af Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråd.

Det er denne strukturudvikling og erkendelsen af, at en vis nytænkning på dette felt er påkrævet, der foranledigede, at der i slutningen af 1970 blev sat et udvalgsarbejde i gang i handelsministeriet, som i juni 1972 kunne afsluttes med afgivelsen af en af udvalget i enstemmighed vedtaget betænkning om teknologisk service, som ligger til grund for nærværende lovforslag.

Betænkningen blev sendt til folketingets medlemmer, og samtidig blev en lang række organisationer og institutioner opfordret til at udtale sig om betænkningen. De modtagne udtalelser har i høj grad tilskyndet til at gå videre med de forslag, som betænkningen indeholder.

Der er som nævnt tale om en ret omfattende nytænkning på flere områder; det gælder navnlig med hensyn til principperne for den statslige tilskudsaktivitet og omorganiseringen af planlægningen og styringen af dette offentlige engagement. Da det drejer sig om en på visse punkter ret vidtgående omlægning, har jeg fundet det hensigtsmæssigt at give en grundig redegørelse i selve lov-